

αἶγα Καλαβρ. (Μπόβ.) αἶα Ἰκαρ. Πόντ. (Σαντ.) Ρόδ. Χίος αἶγα Κύπρ. Ρόδ. αἶγιά Ρόδ. (Κάστελλ.) γαῖγα Ἦπ. Κρήτ.

Τὸ μεσν. οὐσ. αἶγα.

Αἶξ ἔνθ' ἄν.: Πάω νὰ βοσκήσω τὲς αἶγες Ρόδ. "Εἶδει τριάντα αἶγες τῶν πενήντα κουβέλ-λες (πρόβατα) Κύπρ. "Ενα κοπάδι ἀπὸ αἶγες καὶ πρόβατα Ἦπ. || Φρ. Θωρεῖ με σὰν ἡ αἶγα τὸ μαθαίνει (ἐπὶ τοῦ μετὰ τρόμου προσβλέποντος) Κύπρ. || Παροιμ. Ἀπὸ 'κειὰ ποῦ θὰ πηδήξῃ ἡ -ῖ-αἶγα, θὰ πηδήξῃ καὶ τὸ 'ρίφι (τὸ παράδειγμα τῆς μητρὸς ἀκολουθεῖ τὸ τέκνον) Κρήτ. κ. ἄ. Ξύσε ξύσ' ἡ αἶγα ἤβγαλε τὸ 'μ-μάτι της (ἐπὶ τοῦ ἐξ ιδίου πταίσματος ζημωθέντος) Κάρε. || *Ἀσμ.

Σὰν τὸν ἀσπαραθρόκαμπο, ὅπου τὸν τρών οἱ αἶγες, ἔτσι μ' ἐφάγαι καὶ με οἱ ἰδικές σου ἔννοιες Χίος. Συνών. *αἰγίτσα, γίδα, γίδι, κατσίκα.

αἰγάκι τό, Κρήτ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. αἶγα.

Μικρὰ αἶξ. Συνών. αἶγιο.

αἰγάρις ὁ, ἀμάρτ. αἰγάρια Κύπρ. Θηλ. αἰγάραινα Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. αἶγα, παρ' ὃ καὶ αἶγισα, καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άρις.

Ὁ κάτοχος αἰγῶν, ὁ ἔχων ποιμνιον αἰγῶν ἢ ὁ βοσκὸς αἰγῶν. Συνών. αἰγοβοσκός, γιδάρις, γιδαρός, γιδοβοσκός.

αἰγήσιος ἐπίθ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,209.

Ἐκ τοῦ οὐσ. αἶγα.

Ὁ ἐξ αἰγὸς προερχόμενος, αἰγειος, οἶον κρέας, δέρμα, ἔριον κττ. Συνών. γιδήσιος.

Αἰγινήτικος ἐπίθ. σύνηθ. Γενήτικος Αἰγίν. Πελοπν. ("Αργ.)

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. Αἰγινήτης.

Ὁ ἐξ Αἰγίνης προερχόμενος ἔνθ' ἄν.: Αἰγινήτικο κανάτι σύνηθ. || Παροιμ. φρ. Ἐπείσε σὰν ἄσκος ὁ Γενήτικος (ἐπὶ τοῦ μετὰ πατάγου πύπτοντος. ἄσκος = δερμάτινος κάδος πρὸς ἀντήλσιν ὕδατος) ἸΑργ.

αἶγιο τό, ἀμάρτ. αἶγιον Κορσ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. αἶγα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ιο.

Μικρὰ αἶξ. Συνών. αἰγάκι.

*αἰγίτσα ἡ, ἴτσα Ἀπουλ. Καλαβρ. (Μπόβ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. αἶγα καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίτσα ἄνευ ὑποκορ. σημ.

Αἶξ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. αἶγα.

αἰγοβοσκός ὁ, Κρήτ.

Τὸ μεταγν. οὐσ. αἰγοβοσκός.

Βοσκὸς αἰγῶν, αἰπόλος. Συνών. αἰγάρις, γιδάρις, γιδαρός, γιδοβοσκός.

αἰγοβυζάστακας ὁ, Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. αἶγα καὶ βυζάστακας.

Τὸ πτηνὸν αἰγοβυζάστρα, ὁ ἰδ. [**]

αἰγοβυζάστρα ἡ, Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. αἶγα καὶ βυζάστρα.

Τὸ πτηνὸν αἰγοθήλης ὁ Εὐρωπαϊκὸς (caprimulgus Europaëus) τῆς τάξεως τῶν ἀναρριχητικῶν (scansores), ὁ τῶν ἀρχ. αἰγοθήλης, θεωρούμενος κοινῶς ὡς βυζαίνων τὰς αἶγας. Συνών. αἰγοβυζάστακας, αἰγοκέφαλο, γιδοβυζάστρα, νυχτοπάτης, πλάτος. [**]

αἰγοκέφαλο τό, Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. αἶγα καὶ κεφάλι.

Τὸ πτηνὸν αἰγοβυζάστρα, ὁ ἰδ. [**]

αἰγόκοπρο τό, ἀμάρτ. αἰγόκοπρον Κύπρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. αἶγα καὶ κόπρι.

Κόπρος αἰγός.

αἰγόμαλλο τό, ἀμάρτ. γόμαλλο Ζάκ.

Ἐκ τῶν οὐσ. αἶγα καὶ μαλλί.

Ἐριον αἰγός. Συνών. αἰγότριχα, γιδόμαλλο.

αἰγόμαντρα ἡ, ἀμάρτ. αἰγόμαδρα Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. αἶγα καὶ μάντρα. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Μάνδρα αἰγῶν. Συνών. αἰγομάντρι, γιδόμαντρα, γιδομάντρι.

αἰγομάντρι τό, ἀμάρτ. αἰγομάδρι Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. αἶγα καὶ μαντρί. Ἡ λ. καὶ παρὰ ΜCrusius Turcogr. 255.

Αἰγόμαντρα, ὁ ἰδ.

αἰγοπρόβατα τά, πολλαχ.

Ἐκ τοῦ πληθ. τῶν οὐσ. αἶγα καὶ πρόβατο.

Αἶγες καὶ πρόβατα ὁμοῦ: Αὐτὸς ἔχει πολλὰ αἰγοπρόβατα Κρήτ. Συνών. γιδοπρόβατα.

αἰγότριχα ἡ, Νάξ. (Καλόξ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. αἶγα καὶ τρίχα.

Ἡ θρίξ, τὸ ἔριον τῆς αἰγός. Συνών. αἰγόμαλλο, γιδόμαλλο.

αἶδα ἡ, Κρήτ. Νάξ. Σάμ. Σύμ. αἶδα Σύμ. αἶδα Κρήτ. ἐγίδα Ἀντικύθ. αἶτα Κύπρ. αἶτη Κύπρ.

Ἐκ τοῦ Ἑνετ. aida. Πβ. καὶ Ἰταλ. aita.

Ι) Βοήθεια Ἀντικύθ. Κρήτ. Κύπρ. Νάξ. Σάμ.: "Οποῖος ἔχει πολλὰ παιδιὰ ἔχει αἶδα Κρήτ. Παίρνω τὲς κόρες μαζὶν μου 'ς τὰ χωράφκια νὰ μοῦ κάμνουν 'λ-λίην αἶταν Κύπρ. Νά 'ρθῇς αὐριο νὰ μοῦ δώσῃς μὲν αἶδα Νάξ. Ἐλα νὰ μοῦ κάμῃς αἶδα Κρήτ. Κάμνει μου καλὴν αἶταν Κύπρ. || Γνωμ. Ὁ γείτωρ ἐν' αἶτα (γείτωρ = γείτων) αὐτόθ. β) Περίθαλψις περιποιήσις Σύμ. II) Ἐν τῷ πληθ., παιδιὰ, καθ' ἣν ἕκαστος τῶν παικτῶν θέτων ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ποδὸς μάρμαρον ἢ ἐπίπεδον λίθον καὶ ἔχων τὸν πόδα τοῦτον ὑψωμένον προσπαθεῖ διὰ τοῦ ἐτέρου ποδὸς πηδῶν νὰ ἀνέλθῃ τὰς βαθμίδας τῆς κλίμακος. Ὁ κατορθώνων νὰ ἀνέλθῃ οὕτω τὴν κλίμακα χωρὶς νὰ πέσῃ τὸ ἐπὶ τοῦ ποδὸς μάρμαρον ἢ νὰ ἐγγίσῃ που ὁ ἴδιος ἀνακηρύττεται νικητὴς Σύμ.: Ἐλα νὰ παίξουμε τὲς αἶδες. β) Αὐτὸς ὁ ἐπίπεδος λίθος, δι' οὗ παίζεται ἡ ἀνωτέρω παιδιὰ Σύμ.

